

"NEZÁPADNÍ PÁŠTÁŠHOVALCI"

Ášter ½, 28 srpen 2007

Orlová je bývalé hornické město na severu Moravskoslezského kraje. Zdejší ženy zřejmě ani netušily, že by se jejich radnice včas zamítla svá, „převratný“ nápad - postavit uprostřed města mešitu. Nic proti slavným muslimům, třeba z nich patří mezi mé přátele, v Izraeli jsem viděl mnoho mešit, v nich se Palestinci potkávají denně bez problémů klaněji Alláhu.

V Gaze a dalších arabských zemích kolem židovského státu však nestojí ani jedna synagoga. A kdyby někdo jen projevil snahu ji postavit, stal by se v město synem smrti.

Bydlel jsem jednou v norské rodině nedaleko hlavního města. Obdivoval jsem své hostitele, že adoptovali dva indonézské sirotky. Udivilo mě, jak se životu těchto dvou bezprizorních dětí věnují podíleli; aby zachovali jejich muslimskou identitu, přehlásili se k islámu. Bylo to dojemné, ale na druhé straně varující. Norský, švédský i dánský multikulturalismus zatím není rizikový. Ozývají se hlasy, že by se v těchto zemích měly stavět mešity a křesťanské mešity. Kvůli rasové toleranci musejí být imigranti z východu nazýváni v Norsku a Švédsku výhradně „nezápadními páštášhovalci“. Ohledy na tyto „nové severany“ jsou však zřejmě přehnané. Podle statistiky Skandinávie výrazně zvýšila kriminalitu. Zatímco v USA je spácháno kolem 4000 trestných činů na sto tisíc obyvatel, v Norsku, Švédsku a Dánsku je to více jak dvakrát tolik. Ve švédském Malmö žije přes 14 procent muslimů a skoro 70 procent severských kriminálních se rekrutuje právě z těchto „nezápadních imigrantů“. Nejvíce to dotýká norské ženy, jejichž rodné zemi přitahují imigranty přes stovky, mezi nimi jsou stále zastávkami i mladší patnácti let. Účastí proto přicházejí s „ideou“. Říkají, že když je Norsko multikulturní zemí, musí se obyvatelé přizpůsobit a rodilí Norové proto budou asi muset nosit arabský šátek hidžáb, aby své snahy spolupráce neprovokovaly. Každý muslim má totiž právo beztrestně znásilnit ženu, která chodí na veřejnosti bez této pokrývky hlavy.

Evropské perspektivy nejsou ani v jiných zemích. V roce 2050 bude v Rakousku podle demografů každá třetí žena muslim, proto tamní muslimky rodí v průměru tři děti, zatímco katolíky jen jedno. Ročně přibude v Rakousku na 30 000 páštášhovalců, z toho je téměř polovina muslimů. Ještě hůř je na tom Německo - za let by měli tvořit 40% obyvatel Berlína muslimští imigranti, pardon - západní páštášhovalci. Když jsem fotografoval na kolonádě v Tel Avivu mladé Izraelce na diskotéce Rasija, ani v nejhorším snu by mě nenapadlo, že pár dní poté sem vejde Palestinec, aby na svém místě nechal vybuchnout náloží. Zabity byly dvě desítky lidí a dalších skoro dvě stě exploze zranila. Dodnes není zábavní centrum zprovozněno, pořád jsou na náměstí hrůzy exploze. A poblíž stojí pomník obětem. Je v hebrejštině a azbuce; většina zabitých lidí byla z rodin ruských páštášhovalců. A otec sebevraha Hassan Houtari i několik let po smrti syna s pýchou a úsměvem ukazuje novinářům fotografii svého hrdiny. Příšerní jsou na sebevrahy také v palestinských městech v Gaze, kde se městem úroveň šoků; každé zabití ne podle toho, jak vzdání z ní odejdou její děti, ale kolik portrétů „hrdinů“ visí na chodbách, kolik zdejších „házečů kamení“ se nechalo za svatou věc islámu zabít. A jejich spolužáci tvrdí, že hlavní boj s židovskými satany neskončí, dokud Izrael nezničí a už se prý táhne, jak si vytáhnou los sebevraha. „Každý zakazují zůstatovat se demonstrací a házet kameny. Měl by jít do školy, ale ulice ho už zcela ovládla. Kdyby nešel házet, neměl by kamarády a byl by za zbabělce,“ říká se slzami v očích matka 12letého Samira Al-Mahariho z Beit Džala u Betléma. „Vím, že se hrozně moc bojí, v noci ve spaní pláče, viděl už tolik svých spolužáků zraněných, ale také on sní o tom, že se stane mušedníkem a jeho fotografie bude vystavena v jeho škole.“ Jak napsal deník The Jerusalem Post, mufti Al-Ahram Al-Arabi má na dětské „házeče“ jasný názor: „Není pochyb, že dítěmušedník předpokládá, že nová generace a jeho nastupci budou v tomto poslání dál pokračovat. Čím je mladší mušedník, tím víc si ho váží,“ tvrdí mufti hrdě. „Jeden chlapec napsal na kousek papíru své jméno těsně před tím, než mušedník Salim. A takové lístky si dávají do svých kapes všechny, aby se po jeho smrti vědělo, kdo se to stal opovrovaným hrdinou, kterého čeká svatba v nebi s dvaasedmdesáti černookými pannami,“ říká s nadšením. „Proto palestinské matky kvůli svobodě ochotně obětují své syny. Je to skvělá ukázka, jak velká je jejich víra. Mluvil jsem s jedním mladým mušem, který mi řekl: Chci se oženit s krásnými nebeskými ženami - a těchto dne se stal mušem. Jsem si jistý, že jeho matka byla naplněna radostí z jeho svatby v nebi...“ Ano, mnohé matky to tak vnímají, proto muslimské ženy z Izraele založily tajný spolek „Bombových sebevražedek“. Zatím je jich asi sto a chystají se vstoupit do ráje, i když tam na nebeské dvaasedmdesát černookých paní a lesbickou lásku Alláh zakazuje. Palestinští mušedníci z města jdou v jejich šlépějích. Ve škole v Gaze, do níž chodil i dvanáctiletý Muhammad, za jedné z přestávek, každé den před zahájením vyučování zpívají školáci píseň na jeho počest...

Slyšte svist kamenů?

Je to hlas hřív.

Drobné dlaně nesou kameny

dávají povel útočníkům.

Je tam i mušedník Muhammed

všichni ho vidí otec ho chrání

matka vidí jeho smrt.

Jeho krev vyzývá ke svatě válce.

Dejme krev i život za Jeruzalém!

Podstatně lépe jsou na tom ženy a jejich děti v Turecku, které Evropany nejvíce jako potenciální člen Evropské unie. „Hodně jsem plakala, přemýšlela. Nakonec jsem se rozhodla ze školy odejít,“ říká 20letá Ayse Nuru Bulutová. Na vině jsou sekulární zákony Turecké republiky, které studentkám zakazují chodit do státní školy v muslimském městě. Ayse, podobně jako desát procent tureckých žen, chodí na veřejnosti se zahalenou hlavou po muslimském způsobu. „Je to náboženské nařízení“

vysvětluje. (V sousedním Íránu ženy aťek nosit musí, přestože ženy mnohem svobodněji než například v Saúdské Arábii.) Turecké muslimky požádají volnosti mezi muslimy jinde nevídané. Je jim umožněno cestovat, podnikat, vlastnit. Mají právo iniciovat rozvod, což dosud nemohou ženy na Maltě, tedy v členské zemi EU. Volit ženy ve 30. letech minulého století - Turecko v tomto ohledu předběhlo kupříkladu i Francii a Belgii. Do práce mimo domov však chodí nejvýše každá druhá Turkyně a pětina žen, přeměděvším venkovanek, je podle dostupných odhadů stále negramotná. Více než polovina Turkyň nedostává za práci zaplacení... pracují totiž buď na rodinných statcích, ať v podnicích, kde hospodářem je jejich muž. V Orlové se tedy měřita stavět nebude. Zatím. Ani muslimské ženy hidžáb nepřikládají radnice rodilým Orlovjankám nosit. Zatím. Norsko a Francie ať jsou nám mementem. Norští přistěhovalí muslimové požádají na konec ramadánu svůj státní islámský svátek, mladí muslimové projeví nedávno v Paříži „vděk“ za azyl a zapálili na 50 tisíc automobilů. Místo potrestání jim francouzská vláda zvýšila sociální dávky. Přes pět milionů Arabů je přeměděvším voličská síla... Břetislav Olšer